1848. N°. 136.

ARNHEMSCHE COURANT.

De prijs dezer Courant, die geregeld *vijfmaal* 's weeks wordt uitgegeven, en wel op *Dingsdag*, *Woensdag*, *Donderdag*, *Zaturdag* en *Zondag*, is *f* 5 in de drie maanden.

ZATURDAG 1 JULI.

De prijs der Advertentiën is, van *een* tot *vijf* regels, *f* 1.00, en voor elken regel daarboven 20 centen, behalve 35 centen zegelregt, voor elke plaatsing.

Het herzienings-ontwerp van het ministerie DONKER-CURTIUS.

I.

Na zes weken talmens is het ministerie »burgerlijken zin," (vroeger handelende onder de firma »Britsche constitutie") van een eigen herzieningsontwerp bevallen. Het ontwerp is, zoo als men zulks van een in der haast zamengeflanst, onvolledig ministerie verwachten kan. BURGERLIJKEN ZIN heeft in het ontwerp der commissie hier wat geschrapt, daar wat bijgevoegd, hier wat aangelengd en ginds wat verkort en voornamelijk — want het werk moest *beschaafd* worden —, al wat saillant was afgestompt of afgevijld. En dit is niet meer dan natuurlijk. Van niet-saillante mannen kan men geen saillant werk verwachten.

Reeds in den aanvang merken wij het veelbesprokene art. 4, het *vreemdelingenregt* regelende, op. Men weet tot welke erbarmelijke chicanen dit artikel aanleiding heeft gegeven, dat voortdurend miskend en verwrongen is, ten einde het eenen zin op te dringen die noch in de woorden, noch in den geest lag. De negenmannen stelden in hun ontwerp voor, het artikel aldus te stellen:

»Allen die zich op het grondgebied »van het Rijk bevinden, hetzij ingezetenen of vreemdelingen, hebben gelijke aanspraak op bescherming van »persoon en goederen.

»De werking van dezen regel kan, »met opzigt tot vreemdelingen, in bui»tengewone omstandigheden, voor ze»keren tijd worden geschorst door »eene wet, die den Koning met zulk »eene magt over de vreemdelingen be»kleedt, als noodig schijnt.

»De Koning kan verdragen met »vreemde mogendheden sluiten, over »uitlevering van vreemdelingen opge»eischt van wege geregtelijke vervol»ging."

De commissie van 17 maart nam dit artikel uit het voorstel der negenmannen onveranderd in haar ontwerp over. Het ministerie »burgerlijken »zin" stelde het volgende voor:

»Allen, die zich op het grondgebied »van het Rijk bevinden, hetzij inge»zetenen of vreemdelingen, hebben ge»lijke aanspraak op bescherming van »persoon en goederen.

»De werking van dezen regel kan, »met opzigt tot vreemdelingen, wor»den geschorst door eene wet die den »Koning met zulk eene magt bekleedt »als noodig schijnt.

»De Koning kan verdragen met »vreemde mogendheden sluiten over »uitlevering van vreemdelingen, opge»eischt van wege geregtelijke vervol»ging.

»De wet bepaalt echter de algemee»ne voorwaarden, op welke dergelijke »verdragen mogen worden aangegaan, »en inzonderheid de misdrijven, uit»hoofde van wier vervolging de Ko»ning zich tot uitlevering kan ver»binden."

Men ziet dat deze lezing in tweederlei opzigt van de eerste verschilt; 1o. wordt niet gevorderd dat het regt der vreemdelingen op gelijke bescherming met den ingezeten ten aanzien van persoon en goederen, alleen »in »*buitengewone* omstandigheden" en 2o. niet dat het alleen »voor zekeren »tijd" kan worden geschorst. De wet kan dus den grondwettigen regel *ten allen tijde* en *voor altijd* schorsen. »Art. 6," zegt de Memorie van Toelichting, »kent aan de wetgeving de »magt toe *het beginsel* te schorsen." Zeker eene groote waarborg voor de burgerij, wanneer men aldus de magt heeft, bij eene gewone wet grondwettige *beginselen* te allen tijde en voor altijd ONSCHADELIJK te maken!

Wij hebben de aanmerking hooren maken dat er zeer over kon getwist worden, wat »buitengewone omstan»digheden" zijn. Men kan over alles twisten. Maar men kan zeer goed onderscheiden of een staat zich in *gewone* of in *buitengewone* omstandigheden bevindt, evenzeer als men bij den individu kan onderscheiden of hij *ziek* dan wel *gezond* is. *A priori* kan men de kenteekenen van eene »buiten»gewone" omstandigheid niet opgeven, juist omdat zij »buitengewoon," d. i. onvoorzien, onberekenbaar is. Maar op het oogenblik zelf op hetwelk de »buitengewone" omstandigheid plaats heeft, weet men zeer goed, dat men zich niet in den normalen toestand bevindt. Dit was juist wat de commissie wilde. In den gewonen, normalen toestand, wanneer alles in den Staat zijnen alledaagschen geregelden gang gaat, behoort de vreemdeling zekerheid, *grondwettige* zekerheid, te hebben, dat zijn persoon en zijne goederen hier evenzeer beschermd worden als die van den ingezeten. Slechts dan wanneer de toestand abnormaal, afwijkend van den gewonen loop wordt, wanneer de rust binnen- of buiten-'s lands bedreigd wordt, eerst dan kan het regt des vreemdelings »voor zekeren tijd" aan bijzondere, enger begrensde regels onderworpen worden. Het ministerie »burgerlijken »zin" begreep dit niet, of — bragt het beginsel aan de susceptibiliteit van dezen of genen homogenen ambtgenoot ten offer. Misschien ook travesteerde het genoemd artikel alleen om te kunnen zeggen, dat het dan toch ook wat aan de nieuwe grondwet gedaan had, of omdat het begreep eenig blijk te moeten geven, dat het zich in die zes weken toch met *iets* bezig had gehouden. Men zal evenwel moeten erkennen, dat het ministerie ongelukkig in de keus zijner veranderingen geweest is. De bevoegdheid om bij eene gewone wet, ook in *gewone* omstandigheden, grondwettige »beginse»len" voor *onbepaalden* tijd buiten werking te stellen, moge misschien van »burgerlijken" zin getuigen, maar getuigt zeer zeker niet van »liberalen" zin.

—

Een ander artikel aan hetwelk het ministerie zijn travesterend genie gewijd heeft, is art. 10 van het ontwerp der commissie:

»Het regt der ingezetenen om zich »te vereenigen wordt erkend, en door »de wet aan geene bepalingen, dan »tot verzekering der publieke orde, »onderworpen."

Het beginsel is hier fiksch en krachtig voorop gesteld. *Het regt der ingezetenen om zich te vereenigen wordt erkend*. De wet op dat onderwerp te maken, mag dat regt »aan geene »bepalingen, *dan tot verzekering der* »*publieke orde* onderwerpen." Alle andere wettelijke beperking is derhalve ongrondwettig en dus, van den beginne af, nietig. Het ministerie »burgerlijken zin" travesteerde als volgt:

»Het regt der ingezetenen tot ver»eeniging en vergadering wordt er»kend, behoudens eene wet de uitoefe»ning daarvan regelende in het belang »der openbare orde."

Men ziet dat de waarborging van het regt van vereeniging hier zeer veel zwakker is. Het dagblad *de Tijd* maakte er reeds terstond opmerkzaam op. De commissie verklaarde dat de wet dat regt »aan geene bepalingen" mogt onderwerpen, »dan tot verzeke»ring der publieke orde." Het ministerie schrijft: »behoudens eene wet de »uitoefening daarvan regelende in het »belang der openbare orde." Het ministerie onderwerpt dus ook hier het gansche regt aan de willekeur des gewonen wetgevers. De wetgever heeft grens noch regel. Hij kan de uitoefening van het regt van vereeniging regelen zoo als hij wil, namelijk altijd »in het belang der openbare orde;" en daar elk wetgever bij elke wet zegt te regelen »in het belang der open»bare orde," zoo komt het artikel hierop neder, dat de wetgever het regt regelen zal — zoo als hij zal

goedvinden. Nu gelooven wij wel, dat het ministerie »burgerlijken zin" niet met opzet, het regt van vereeniging heeft willen verzwakken, maar alleen veranderd heeft, om de *dehors* te soigneren, (om niet te moeten erkennen dat men in zes weken *niets* gedaan heeft of dingen die men, — als *tijdelijk* ministerie, van hetwelk men op dit oogenblik alleen *grondwets herziening* vorderde — niet noodig had te doen), of omdat de heeren BENTINCK, VOET, RIJK, LICHTENVELD en de Minister van Finantiën No. 5, ook eens een duit in het zakje wilden leggen, maar al is er geen *opzet*, er is toch *schuld*. In plaats van een onschuldig artikel daar niets aan te bederven viel te kiezen, gaat men ongelukkig juist een artikel nemen, dat zeer goed in orde was. Wij begrijpen waarlijk niet hoe de heeren DONKER, LUZAC en DE KEMPENAER zoo geduldig kunnen toezien, dat hun werk zoodanig verbroddeld wordt, indien zij al kunnen aanzien, dat door zoo vague en onbepaalde uitdrukkingen één der belangrijkste staatkundige regten der burgers illusoir wordt gemaakt. Dat komt er van wanneer men zes weken vermorst met »burgerlijken zin" in plaats van »liberalen zin" te fabriceren.

Buitenlandsche berigten.

RUSLAND.

Men schrijft aan de *Deutsche Allg. Ztng.* over de Russische oorlogstoebereidselen aan de Posensch-Poolsche grenzen het volgende:

»Onze beduchtheid voor het verschijnen der Russen is in de laatste dagen nog vermeerderd, door de talrijke Pruisische patrouillen die de grens-districten doorkruisen. Van deze verneemt men als zeker, dat de Russische troepen digt aan de grenzen staan en dat zij honderden van wagens gerequireerd en voor maanden gehuurd hebben en telken ure het bevel wachten om de grenzen over te trekken." In hetzelfde blad schrijft men van de Russische grens: »Het is duidelijk dat de verzameling van een zoo talrijk leger naar den kant van Duitschland, Rusland's plannen verraadt ten opzigte van Duitschland, van Frankrijk, misschien wel van het beginsel der liberaliteit. Zouden ze de grenzen overtrekken? Dit zal afhangen van de houding der partijen in Duitschland. Indien de revolutionnairen voortvaren, de Czechen in Boheme, de Polen in Posen, de Italianen aan het zeestrand en in Tyrol te ondersteunen, de Franschen naar Duitschland uit te noodigen en het Berlijnsche souvereine volk bij te staan, wanneer het in het Tuighuis wapenen en amunitie steelt en Duitschland's trofeeën met voeten treedt, dan zullen de Russen niet nalaten, in dit gedesorganiseerd Duitschland binnen te rukken en het, — daar de heeren revolutionnairen meestal op den loop gaan en hun hoofdkwartier Parijs opzoeken, — te-bezetten. Gelukt het daarentegen aan de waarlijk constitutionneele partij in Duitschland, van Duitschland éénen constitutionneelen Bondstaat onder waarlijk liberale wetten te maken, rust, zekerheid, crediet, handel en welvaart weder te doen herleven en te bevestigen, dan zal Rusland het niet wagen, de Duitsche grens over te trekken, dewijl dan Duitschland als één man zou opstaan om zijne heiligste regten te verdedigen."

DUITSCHLAND.

Frankfort, *28 juni*. Na de behandeling van eenige bedenkingen tegen het protocol vraagt *Biedermann* opheldering over den zin van § 11 (de onverantwoordelijkheid van den rijksvoogd). Voor eene staatkundige onverantwoordelijkheid zouden hij en vele zijner vrienden stemmen, doch niet voor onschendbaarheid. *Dahlmann*, rapporteur van de commissie, verklaart geen antwoord te willen geven. Bij de stemming zal het blijken of de meerderheid der Vergadering republikeinsch is (*beweging*). Vervolgens werd § 9 met bijna algemeene stemmen aangenomen. Het luidt nu: »de *rijksvoogd* oefent zijne magt door van hem benoemde, aan de Nationale Vergadering verantwoordelijke ministers. Al zijne besluiten moeten, om van kracht te zijn, ten minste door éénen verantwoordelijken minister mede onderteekend zijn." Daarna wordt er nominaal gestemd over § 11: »De rijksvoogd is onverantwoordelijk." § 11 werd met 373 tegen 175 *aangenomen*. Door *Mittermaier* en *Riesser* werden uit naam van hunne vrienden ophelderingen bij het protocol gevoegd, dat zij slechts *voor de parlementaire onverantwoordelijkheid* met betrekking op § 9 hebben gestemd. De § § 13, 14, 15, 16, 17 worden aangenomen. Vervolgens wordt er nominaal gestemd over § 18: »*met den aanvang van de werking van het provisioneel centraal gezag houdt de Bondsdag op te bestaan*." Met 510 tegen 35 stemmen *aangenomen* (onstuimige bijval). Door een der leden wordt eene toelichting van het protocol gelezen, volgens welke de ondergeteekenden alleen hunne stem gegeven hebben in de onderstelling, dat het centraal gezag eene wet tot ontbinding van den Bondsdag en de daardoor noodzakelijk wordende organische inrigtingen zal voordragen. § 19 en 20 worden *aangenomen*. Nu worden de 15 aangenomen punten, ten einde hierover nominaal te stemmen, in hun geheel voorgelezen. *Von Radowitz* en *Jordan* uit Berlijn, behouden zich namens hunne vrienden toelichtingen bij protocol voor over hunne uit te brengen stemmen. Bij de stemming blijkt dat er 450 stemmen *voor* en 100 stemmen *tegen* de geheele wet zijn uitgebragt. De toelichtingen van *von Radowitz* en *Jordan* worden door hen voorgelezen. Volgens den eersten hebben de onderteekenaren alleen in het vertrouwen op de goedkeuring van hunne respective regeringen voor de geheele wet gestemd. Volgens den laatsten hebben de onderteekenaren er *tegen* gestemd, omdat zij de aangenomene onverantwoordelijkheid van den rijksvoogd voor onvereenigbaar houden met de volkssouvereiniteit. Na eene lange pauze nam de president *von Gagern* het presidium weder over van den heer *von Soiron*. De eerstgenoemde maakte nu bekend dat de *verkiezing van den rijksvoogd* den volgenden morgen aan de orde van den dag was. Voorts maakte de president opmerkzaam dat er volgens het reglement van orde eene nieuwe verdeeling in afdeelingen alsmede de verkiezing van den president, daar er nu vier weken verloopen zijn, moet plaats hebben. De aangenomen en door den voorzitter afgekondigde *Wet ter invoering van een provisioneel centraal gezag voor Duitschland*, luidt als volgt:

1o. »Tot aan de definitive vaststelling eener regeringsmagt voor Duitschland zal er eene provisioneele centrale overheid voor de gemeene aangelegenheden der Duitsche natie worden opgerigt;

2o. »Aan deze is opgedragen: *a* de uitvoerende magt voor alle aangelegenheden, welke de algemeene zekerheid en welvaart van den Duitschen Bondsstaat betreffen; *b* het opperbestuur der Duitsche militaire magt en de benoeming der opperbevelhebbers; *c* voor Duitschlands volkenregtelijke en handelsbelangen op te treden en te dezen einde gezanten en consuls te benoemen;

3o. Het tot stand brengen der constitutie behoort niet tot de taak der centrale overheid;

4o. Het centraal gezag beslist met overleg der Nationale Vergadering over vrede en oorlog en over verdragen met buitenlandsche mogendheden;

5o. Het provisioneel centraal gezag wordt opgedragen aan eenen rijksvoogd, gekozen door de Nationale Vergadering;

6o. »De rijksvoogd oefent zijn gezag uit door ministers door hem aangesteld en verantwoordelijk aan de Nationale Vergadering. Zijne besluiten moeten door ten minste één verantwoordelijk minister gecontrasigneerd worden;

7o. »De rijksvoogd is niet verantwoordelijk;

8o. »Ten opzigte van de verantwoordelijkheid der ministers zal door de Nationale Vergadering eene bijzondere wet worden tot stand gebragt;

9o. »De ministers hebben het regt bij de beraadslagingen der Nationale Vergadering tegenwoordig te zijn en hunne stem uit te brengen;

10o. »De ministers zijn verpligt zoodra zij daartoe worden uitgenoodigd in de Nationale Vergadering te komen en de gevraagde inlichtingen te geven;

11o. De ministers hebben slechts dan eene beslissende stem in de Nationale Vergadering, wanneer zij tot lid gekozen zijn;

12o. De betrekking van rijksvoogd is onvereenigbaar met die van lid der Nationale Vergadering;

13o. De Bondsdag houdt op te bestaan, zoodra het provisioneel centraal gezag in werking treedt;

14o. »Het centraal gezag zal zich ten aanzien der maatregelen van uitvoering zooveel mogelijk verstaan met de gevolmagtigden der landsregering;

15o. »Zoodra de Duitsche constitutie in werking is getreden, houdt het centraal gezag op te bestaan."

Innsbruck, *24 juni*. Gisteren is de aartshertog *Stephan* hier zeer onverwacht met twee Hongaarsche ministers, *Szechenyi* en *Eötvös*, aangekomen, met welk doel, om den Keizer naar Pesth mede te nemen tot opening van den Hongaarschen Landdag, of om hem hier weder te nopen tot een nieuw decreet tegen den Ban is niet bekend.

Het diplomatiek korps is bijna geheel uit elkander gegaan; slechts lord *Ponsonby* en graaf *Medem* vertoeven hier nog. Van het vertrek van het hof is geen sprake.

FRANKRIJK.

Parijs, *27 juni*. Wanneer men heden de wijken van het middengedeelte der stad aanschouwt, zou men niet vermoeden dat Parijs gedurende vier dagen het schouwtooneel van een' hardnekkigen strijd en van een' wezenlijken verdelgings-oorlog geweest is. De circulatie is hersteld, maar de schildwachten waken nog op de hoeken der straten; die evenwel ieder doorlaten. De boulevards wemelen van menschen, de vrouwen zijn het meest in getal. En evenwel heeft nog in den afgeloopen nacht het bloed gestroomd. Aan de barrière en in de voorsteden zijn enkele geweerschoten gevallen, en op het plein du Carrousel heeft een beklagenswaardig misverstand een waar bloedbad veroorzaakt. Daar de Tuileriën met gevangenen opgepropt waren, werd aan de nationale garde[n] ... vel gegeven om nieuwe gevangenen, welke men door ... kwartier van het plein du Carrousel bragt, n... een ander depôt over te brengen. Terwijl de st... voorbij trekt vallen eenige gekoppelde geweren; ... geweren waren geladen en schieten af. Onmiddel[lijk] maakt zich een' panischen schrik van ieder mees[ter]. Men gelooft overrompeld te zijn, en reeds loopt ... gerucht, dat 3000 opstandelingen het plein du [Car]rousel omsingeld hebben. Alle nationale ga[rden] grijpen naar hunne geweren en vuren op goed [ge]luk. Een goed aantal personen hebben door ... toeval het leven verloren.

Dit is nog niet alles, want, alhoewel de heer [Sé]nard heden morgen aankondigde, dat alles ge[ëin]digd was (z. *beneden*), schijnt alle gevaar nog n[iet] geweken te zijn.

Het Panthéon was reeds sedert gisteren genome[n], maar men had niet aan de gewelven dier gebou[wen] gedacht, die met de catacomben gemeenschap he[b]ben, welke zich zelfs tot aan de wijk St. Jacq[ues] uitstrekken. Het schijnt, dat men heden morgen ... zekerheid erlangd heeft, dat een groot aantal [op]standelingen in die gewelven gevlugt waren en e[ene] schuilplaats in de catacomben gezocht hadden. ... den morgen zijn de uitgangen, die met het Panth[éon] gemeenschap hebben, door de mobile garde toe[ge]metseld, en posten zijn aan alle uitgangen van ... wijk St. Jacques geplaatst. Deze wijk biedt een o[nt]zettend schouwspel aan. Alle straten zijn opgeb[ro]ken, alle huizen dragen de kenteekenen van kog[els] en brand. Eenigen zijn geheel uitgebrand, omve[r] gehaald of verwoest.

In de voorstad St. Antoine was de circulatie nog hed[en] verboden. Slechts als nationale garde gekleed, of ... een verlofkaart voorzien, mogt men er doorgaan. O... die voorstad ziet er niet minder akelig uit. Al de lijk[en] zijn er zelfs nog niet weggevoerd. Men doorzoc[ht] alle huizen en men ging er tot eene algeheele o[nt]wapening over, met voorbehoud, om aan de ve[r]dedigers der orde, die echter daar niet groot in g[e]tal zijn, hunne geweren terug te geven.

In den afgeloopen nacht zijn op nieuw talrij[ke] gevangenen op het Luxembourg en op het Marsve[ld] gefusilleerd:

In de zaal der bijeenkomst van het gebouw d[er] Nationale Vergadering sprak men heden veel ove[r] de voorgenomen ministerieële benoemingen en ander[e] maatregelen. De geruchten, welke dienaangaan[de] loopen, zijn de volgende:

De staat van beleg zou niet opgeheven worden; integendeel zoude hij nog 10 à 15 dagen blijven bestaan, echter in dier voege gewijzigd, dat het aa[n] de militaire magt een minder dictatoriaal karakte[r] zou geven. De maatregelen, ten aanzien van de dagbladen genomen, zouden gehandhaafd blijven. Voorts zou de Vergadering een ministerie benoemen; de lijst daarvan zou als volgt, zijn zamengesteld:

De generaal *Cavaignac*, president en minister van Oorlog; *Bedeau* of *Drouyn de l'Huys*, minister van Buitenlandsche Zaken; *Sénard*, Binnenlandsche Zaken en *Flandin* Onder-secretaris; *Portalis*, Justitie en *Landrin* onder-secretaris; *Dufaure* of *Waldeck-Rousseau*, Finantiën; *Bethmont*, Koophandel; *Baroche*, Openbare Werken; *Victor Hugo* of *de Falloux*, Openbaar Onderwijs.

Eenige leden, en ook de generaal *Cavaignac* moet van dit gevoelen zijn, zouden *Bastide* en *Recurt* willen behouden, of althans eenige republikeinen vereenigen met de mannen der voormalige linkerzijde.

De commissie van onderzoek, door de Vergadering benoemd, moet, naar men zegt, reeds zeer belangrijke ontdekkingen gedaan hebben. Er moeten eenige vertegenwoordigers deel aan den opstand genomen hebben: althans zeker is het, dat er drie, zaturdag, bij de barrière Pigale zijn in hechtenis genomen, daar men hen vond in een landauer gevuld met patronen, wier herkomst of bestemming zij niet konden verklaren. Nog altijd loopt er sprake, om de heeren *Caussidière*, *Louis Blanc* en *Lagrange* in hechtenis te doen nemen.

De heer *Emile de Girardin* is nog altijd buiten toegang gesteld; eene aanvraag, om hem onder borgstelling vrij te laten, is van de hand gewezen. Deze gestrengheid te zijnen aanzien kon men slechts verklaren uit de personen, die *Cavaignac* omringen, en gezegd worden persoonlijke vijanden van *Girardin* te zijn. Immers de verspreide geruchten, dat hij zou zijn gevangen genomen, als agent van den Keizer van Rusland, of als met *Lodewijk Philips* briefwisseling gehouden te hebben, kunnen inderdaad geenerlei geloof verdienen.

Wat den toestand van den achtenswaardigen Aartsbisschop betreft, die zijn leven veil had om den vrede te stichten, verschillende zijn de daaromtrent loopende geruchten. Eenige dagbladen melden zijn dood, anderen dat hij nog ademt, hopen wij, dat het laatste de waarheid zij: intusschen is het zeker, dat zijn leven in gevaar verkeert. Waarschijnlijk zal men nimmer te weten komen, van waar het schot gekomen is, dat hem trof; maar het wordt wel al meer en meer zeker, dat het *niet* van de zijde der opstandelingen gekomen is, die hem genaderd waren en reeds blijken gaven van aan zijne vermaningen gehoor te geven, men zegt algemeen, dat een der mobile garden hem gekwetst heeft.

Heden ten 3 ure zijn de laatste benden oproerlingen, sedert heden ochtend naar de voorsteden du Temple, Poissonnière en Montmartre, teruggedreven,

[illegible] onderworpen of buiten de barrières tusschen [illegible]mainville en Belleville vervolgd.

Drie legioenen, waaronder het 9de (voorstad St. Antoine) en het 12de (voorstad St. Jacques en St. Marceau) zijn geheel ontwapend. Elders doorzoekt men nog de verdachte huizen.

Van beide kanten zijn de geleden verliezen hoogst aanzienlijk, en men kan ze nog niet schatten, maar van de 14 of 15 gesneuvelden hebben de opstandelingen slechts één op hunne zijde.

De generaal *Cavaignac* heeft heden de volgende proclamatie uitgevaardigd:

»Burgers en soldaten!

»De heilige zaak der republiek heeft gezegevierd; uwe trouw, uw onverwrikbare moed hebben misdadige planuen verijdeld en beklagenswaardige dwalingen te regt gesteld. In den naam des vaderlands, in den naam der geheele menschheid dank ik u voor uwe pogingen; weest voor deze zoo noodwendige zegepraal gezegend!

»Nog heden morgen was ontroering over den strijd onvermijdelijk. Maar zijt thans even groot in het tijdperk van kalmte, als gij het waart in dat van den strijd; ik zie in Parijs overwinnaars en overwonnenen. Dat mijn naam vervloekt zij, als ik er immer slagtoffers in de laatsten te zien! De geregtigheid zal haren loop hebben, dat zij handele — ziedaar mijn gevoelen, en het is ook het uwe!

»Gereed om tot den rang van eenvoudig burger terug te keeren, zal ik te midden van ulieden die herinnering met mij medenemen, dat ik, bij deze ernstige beproevingen, aan de vrijheid niets heb ontnomen, dan hetgeen het welzijn der republiek zelve eischte, en dat ik een voorbeeld gegeven heb aan ieder, die eenmaal op zijne beurt geroepen kan worden, om zulke hooge pligten te vervullen.”

De commissie van onderzoek, uit de Nationale Vergadering gekozen, heeft heden morgen reeds onderscheiden verklaringen gehoord, die van het hoogste gewigt zijn.

Ten twee ure hebben de boulevards van de poort St. Denis tot aan de Bastille, welke door de divisie van generaal *Lamoricière* bezet zijn, nog geheel het aanzien van eene legerplaats. De paarden der kavallerie staan getuigd. De zijlanen zijn met stroo belegd, waarop kavalleristen en infanteristen liggen. Overal zijn cantines opgerigt.

Een der dagbladen wil weten, dat ook de heer *Lalanne*, directeur der nationale werkplaatsen, in hechtenis is genomen.

Den ganschen nacht is men bezig geweest met het wegdragen van lijken.

Van de Bastille tot aan de barrière du Trône waren 65 barricaden opgeworpen.

Al de insurgenten, die bij een huis van de straat Petrelle in hinderlaag lagen, waren met windroeren gewapend. Men hoorde de kogels fluiten zonder het schot te hebben gehoord. Hetzelfde is in onderscheiden wijken en vooral in de omstreken van het stadhuis opgemerkt. Op vele punten gebruikten de insurgenten schietkatoen, dat hun door lieden kon worden aangebragt, die het minst de verdenking opwekten.

In den nacht van zondag op maandag is eene welgekleede vrouw aangehouden, die in zeer gevorderde zwangerschap scheen te verkeeren. Bij onderzoek is gebleken, dat de gewaande zwangerschap bestond uit eene aanzienlijke hoeveelheid patronen, die zij aan de opstandelingen bragt.

Dagelijks ontvangt maarschalk *Soult* een twaalftal nationale garden aan zijne tafel. Het zijn meest nationale garden uit de departementen. Meest al de vermogende lieden uit de voorstad St. Germain hebben dit voorbeeld gevolgd.

— In de avondzitting van de Nationale Vergadering van gisteren, werd een artikel aangenomen, strekkende tot aanvulling van het den vorigen dag genomen besluit, ten aanzien der verlenging van den vervaltijd der handels-effecten van 23 tot 28 juni. Dit artikel luidt als volgt: »De handels-effecten, te Parijs en in de departementen, van den 23sten juni tot en met 5 juli e. k., betaalbaar gesteld, zullen vijf dagen langer loopen, in dier voege, dat de effecten, den 23sten vervallen, tot den 28sten juni moeten zullen en zoo vervolgens.

De zitting der Vergadering van heden werd ten [illegible] geopend. De president houdt eene aanspraak [illegible] bij der vergadering mededeelt, dat de toestand der hoofdstad met elk uur meer geruststelling verwekt, en dat dit ook waar is wat de departementen betreft, daar de ontvangen berigten verzekeren, dat nergens de rust gestoord is, met uitzondering van Orleans en Marseille, waar echter almede de ongeregeldheden onderdrukt zijn. Na al die bijzonderheden te hebben medegedeeld, onderwerpt hij aan de Vergadering eenige wetgevende maatregelen, die door de omstandigheden noodzakelijk geacht worden. Reeds had de vergadering beslist, dat zij de kinderen en de weduwen der burgers aannam, welke den dood bij de verdediging der republiek gevonden hadden; maar men moest ook aan de slagtoffers zelven denken en hunne nagedachtenis door eene grootsche rouwplegtigheid vereeren, waarmede zich alle vrienden des lands vereenigen zullen. Hij stelt voor eene commissie te benoemen, belast met het bijeenzamelen van alle documenten geschikt tot het opmaken van een geschiedkundig verslag der vier jongst verloopen dagen, en om al de namen op te nemen, die verdienen bijzonderlijk vermeld te worden. De Vergadering neemt dit voorstel bij acclamatie aan. Daarna stelt de president voor, over de nationale garden, zoo in Parijs als van die der toegesnelde steden, eene groote revue te houden, als bewijs van erkentelijkheid. Dit voorstel wordt verzonden naar de commissie, die, naar aanleiding van de aanneming des eerstgenoemden voorstels, benoemd geworden was. Eindelijk kondigt de president aan, dat de commissie, belast met het opstellen van een adres aan het Fransche volk, in de eerstvolgende zitting hare taak volbragt zal hebben.

Na schorsing van twee uren, hervat de Vergadering hare zitting ten drie ure, geopend door eene verklaring van den president, dat ook de rust te Limoges hersteld was en dat zoo daar als te Marseille een 700tal gevangenen gemaakt waren. Aan de orde van den dag is alsnu de beraadslaging over het wetsontwerp betreffende de deportatie der gevangenen. Dit wetsontwerp is van den volgenden inhoud: »Art. 1. Als een maatregel van algemeene veiligheid zullen de personen, thans in hechtenis zich bevindende, als deel genomen hebbende aan den opstand van den 22sten juni en volgende dagen, gedeporteerd worden naar de Fransche Overzeesche Bezittingen, met uitzondering van die in de Middellandsche zee gelegen. — Art. 2. De voor den krijgsraad begonnen instructiën zullen voortgezet worden, wat hen betreft, welke door die instructiën zullen blijken de aandrijvers geweest te zijn, en als geld verdeeld of eenig bevel gevoerd te hebben. Art. 3. Een besluit der Vergadering zal het stels 1 bepalen, aan hetwelk de gedeporteerde personen onderworpen zullen worden. Art. 4. De Uitvoerende Magt is belast, om zonder verwijl tot de ten-uitvoer-legging van het decreet over te gaan.”

Hevig waren nu de discussiën, welke over dit wetsontwerp gevoerd werden, en talrijk de daarop gestelde amendementen. Velen waren tegen, niet minder velen vóór den maatregel; men merkte echter op, dat de partij der voormalige afgevaardigden zich van die discussie geheel onthield. De voorstellen, gedaan om de stemming uit te stellen tot den volgenden dag, werden verworpen en het voorstel aangenomen, om daartoe heden avond ten 8 ure over te gaan. In een staat van gisting gaat de Vergadering uiteen.

— In den *Constitutionnel* leest men het volgende:

»Het roode vaandel wappert, en de opstandelingen hebben gestreden onder de kreten van: *Leve de sociale Republiek!* en de verklaring van dezen kreet hebben zij op vele hunner vaandels geschreven de woorden: *Plundering! diefstal!* De nakomelingschap zal weigeren geloof te hechten aan de wreedheden, welke in deze eeuw als in onze door medeburgers zijn gepleegd jegens gevangenen in de hoofdstad van een land, dat voorgeeft aan het hoofd der beschaving te staan.”

De *Constitutionnel* deelt eenige nadere bijzonderheden mede omtrent de gebeurtenissen op den 26sten, vooral in de hoofdstad St. Antoine.

De geheele straat van deze voorstad was in de magt der opstandelingen, en van afstand tot afstand voorzien met reusachtige barricaden, die goed ingerigt en tegen het kanon bestand waren. De zijstraten naar de rivier waren, even als de straten, die op het kanaal uitloopen, gebarricadeerd. Het grootste gedeelte van deze voorstad en de wijk Popincourt bevonden zich dus in de magt der opstandelingen. Op de grootste barricade, tegenover het Bastille-plein, was de roode vlag uitgestoken.

Na de heldhaftige handelwijze des Aartsbisschops van Parijs, welke zwaar gekwetst is, en na de aanmaningen van drie vertegenwoordigers hadden de opstandelingen onderhandelingen aangeknoopt. Eenige tijd verliep, welken men aan de opstandelingen had gelaten, om zich te beraden.

Ten 10 ure echter is het vuur op nieuw begonnen. Op het Bastille-plein was eene batterij geschut opgerigt. Weldra waren de eerste huizen en het koffijhuis Chamarante in brand geschoten. Buitendien had men eene mijn gegraven, om in tijd van nood eenige huizen te doen springen. Tegelijkertijd tastte de generaal *Lamoricière* de wijk Popincourt aan, wierp de barricaden omver met zijn geschut en naderde de voorstad, waarop de opstandelingen, de verdere worsteling als hopeloos beschouwende, een parlementair afzonden en verklaarden zich te onderwerpen. Toen de troepen de voorstad begonnen binnen te trekken had de tegenstand opgehouden, wel trachtte men enkele barricaden te verdedigen, maar omstreeks 12 ure begon men dezelve te vernielen.

Het eerste gedeelte van de voorstad St. Antoine heeft veel geleden door brand. Men heeft hier een grooten voorraad van wapenen gevonden; onder andere gegoten kanonnen, oude kanonnen, enz. Daarenboven schijnt het zeker, dat de opstandelingen in de voorstad St. Denis eene soort van mortieren hadden gegoten, waarmede zij met schroot hebben kunnen schieten.

Men heeft verscheidene arrestatiën gedaan, maar velen hebben weten te ontsnappen.

Omstreeks 2½ ure, toen men alles reeds geëindigd waande, en de artillerie van den generaal *Lamoricière* terugkeerde naar het kamp op den boulevard du Temple, hoorde men geweerschoten in de rigting van Menilmontant, ontstaan door de pogingen van een gedeelte der opstandelingen, om de barrière van Menilmontant te bezetten. De generaal zond geschut daarheen, en weldra was de barrière hernomen.

Het tooneel van den strijd tusschen het stadhuis en de St. Pauls-kerk ziet er geheel uit als eene vesting, die de gruwelen van een langdurig bombardement heeft geleden. Geheele voorgedeelten der huizen zijn door het geschut vernield, winkels zijn verwoest en alom ontwaart men bloedige sporen.

De straat van het Pourtour St. Gervais heeft zeer veel geleden, even als vele andere straten.

In de andere wijken hebben vele monumenten geleden. Eene mairie is verbrand, andere hebben meer of min geleden. Het Panthéon is met kogels doorboord, en ook van binnen veel beschadigd. De kerk van St. Etienne du Mont heeft niets geleden. St. Merie, St. Severin, het stadhuis en het Panthéon zijn tot ambulances ingerigt en tot opname van de lijken. De ligchamen van den generaal *Brea* en zijn adjudant, den kapitein *Mangin*, zijn in het Panthéon geplaatst. Het geheele plein van het Panthéon is tot een kamp gemaakt en bedekt met troepen, even als de overige pleinen. Ook de Tuileriën dienen nog tot hospitaal en gevangenis.

Men verhaalt, dat zekere *Delrat*, van het 9de battaillon mobile garde en 16 jaren oud, in eigen persoon vijf opstandelingen gevangen genomen, en vijf geweren en 5 vaandels op 5 verschillende barricaden veroverd heeft.

De hoeveelheid goud bij de opstandelingen gevonden, is aanzienlijk. Heden morgen vond men bij een persoon, die op de barricade was gevangen genomen, een kistje met goudstukken gevuld, ter waarde nagenoeg van 7 à 8000 francs. Men wil, dat een jongeling, die op de barricade gevangen is genomen, eenige verklaringen zou hebben gedaan. Hij zou namelijk hebben bekend, dat de arbeiders der nationale werkplaatsen 25 en de brigadiers 50 francs daags ontvingen, om te vechten.

— Zondag was de volgende proclamatie van de opstandelingen in de voorstad St. Antoine aangeplakt:

»TE WAPEN! Wij willen de democratische en sociale republiek!

»Wij willen de oppermagt des volks!

»Al de burgers van de republiek moeten en kunnen niet anders willen.

»Om deze republiek te verdedigen moeten allen zamenwerken. De talrijke democraten, welke de noodzakelijkheid hiervan hebben begrepen, bevinden zich reeds twee dagen in de straten.

»Deze heilige zaak telt reeds vele slagtoffers; wij hebben besloten deze edele slagtoffers te wreken of te sterven.

»Waakt, burgers! dat niemand zich aan deze oproeping onttrekke!

»Door de republiek te verdedigen, verdedigen wij den eigendom.

»Indien blinde halstarrigheid u onverschillig vond bij zooveel vergoten bloed, zullen wij sterven onder de brandende puinhoopen van de voorstad St. Antoine!

»Denkt aan uwe vrouwen, aan uwe kinderen; gij zult tot ons komen!”

Binnenlandsche Berigten.

Amsterdam, *29 junij*. Ten gevolge van de bedenkingen, namens de Tweede Kamer der Staten-Generaal door de commissie van rapporteurs medegedeeld aan de regering, ten aanzien van het aangeboden wetsontwerp tot het voorloopig in dienst houden der miliciens van de ligting van 1843, heeft de regering dat wetsontwerp *ingetrokken*. (*Hand.*)

's Gravenhage, *29 junij*. Gisteren avond is de raad van ministers van zeven tot half twaalf ure vergaderd geweest.

De afdeelingen van de Tweede Kamer der Staten-Generaal zetten het onderzoek over de ontwerpen van wet, strekkende tot herziening der grondwet, dagelijks voort. Ook morgen ochtend zullen zij zich daarmede bezig houden.

Morgen middag ten half drie ure zal de Kamer eene zitting houden, onder anderen tot het verkiezen van een nieuw lid voor de huishoudelijke commissie der Kamer, in plaats van den heer *Luzac*, die als lid der Kamer is afgetreden.

— Des avonds komt de commissie van rapporteurs van de Tweede Kamer over de ontwerpen nopens de grondwet bijeen, tot het opmaken van haar verslag nopens dat gewigtig onderwerp.

—Tot de geruchten van den dag behoort, dat de heer *Luzac* ten gevolge zijner voordurende ongesteldheid, zich ook verpligt heeft gezien, zijn ontslag te nemen als tijdelijk minister voor de zaken der Hervormde Kerk, en dat hem dat ontslag den 1sten julij aanstaande zou worden verleend. Men voegt er bij, dat de betrekking van hoofd van dat departement voorloopig niet vervuld en aan een ander minister tijdelijk zou worden opgedragen.

— In de zitting van de Tweede Kamer der Staten-Generaal van heden is ingekomen de volgende brief van den heer mr. *L. C. Luzac*:

»EDEL MOGENDE HEEREN!

»Na eene herhaalde poging om mijne gezondheid in zoo verre te verbeteren, dat zij mij weder in staat zoude stellen de verpligtingen, aan het lidmaatschap van de Tweede Kamer der Staten-Generaal verbonden, op zoodanige wijze en met dien ijver te vervullen, als dit behoort te geschieden, acht ik mij door de onvoldoende uitkomst, en vooral in de tegenwoordige omstandigheden, genoodzaakt tot een vast besluit te komen, en door pligtmatig gedwongen van eene betrekking af te zien, tot welke het vertrouwen der provinciale Staten dezer provincie

mij herhaaldelijk opriep en die ik vele jaren met het meeste genoegen bekleedde.

»Ik vertrouw, dat ik bij U Edel Mogenden weinige woorden zal behoeven te bezigen, om U Edel Mogenden te overtuigen, dat mij dit besluit zeer veel heeft gekost, en het mij eene diepe smart is van U Edel Mogenden te moeten scheiden, vooral op een oogenblik, nu zoo hoogst gewigtige belangen aan de beraadslagingen van U Edel Mogenden zijn onderworpen. Ik voeg hier den opregten wensch bij, dat zij het heil van het dierbaar vaderland zullen bevorderen en de banden meer en meer toehalen, welke den Koning en geheel zijn Huis aan het Nederlandsch volk verbinden.

»Ik verzoek U Edel Mogenden van mijn besluit kennis te nemen en uwen ontslagen ambtgenoot met dezelfde gevoelens te blijven vereeren, die hij zoo lang en in zoo ruime mate, tot zijn groot genoegen, van U Edel Mogenden mogt ondervinden.

»Met den meesten eerbied heb ik de eer mij te noemen,

»Edel Mogende Heeren,

»Uwer Edel Mogendens Dienstwillige Dienaar

»L. C. Luzac.

»*Oegstgeest*, den 28sten junij 1848."

Wordt besloten, ingevolge artikel 114 van het reglement van orde der Kamer, van het genomen ontslag mededeeling te doen aan den minister van Binnenlandsche Zaken.

Daar de heer *Luzac* lid was der huishoudelijke commissie van de Kamer, zoo wordt besloten zich morgen bezig te houden met het verkiezen van een nieuw lid voor die betrekking.

De commissie belast met het onderzoek der Staten van de Overzeesche bezittingen over 1847 en 1848, doet, bij monde van den heer *Hoffman*, verslag. — Wordt besloten, dat rapport te doen drukken en ronddeelen, terwijl voorts de commissie bedankt wordt voor de door haar volbragte taak.

De commissie tot de verzoekschriften heeft verslag gedaan op een aantal in hare handen gestelde adressen nopens de grondwets-herziening. — Wordt besloten die stukken ter griffie neder te leggen.

Daarna wordt de vergadering gescheiden.

Particuliere brieven van Batavia in dato 24 april heden via Londen ontvangen, melden nog dat de expeditie naar Balie, welke men eerst meende, dat om de omstandigheden in Europa tot na het ontvangen van nadere tijdingen aldaar, zoude worden uitgesteld, evenwel toch door schijnt te zullen gaan en zelfs met kracht te worden doorgezet. Voor deze expeditie zullen meest koopvaardij- en slechts weinig oorlogschepen worden gebezigd. Sommige personen, welke in staat kunnen geacht worden de zaak te kunnen beoordeelen, meenen, dat zelfs bij een goeden afloop der expeditie (waaraan intusschen niet getwijfeld wordt,) men op den duur niet zal kunnen hopen op voortdurende rust en vrede, tenzij het eiland voortdurend militair worde bezet en behoorlijk georganiseerd.

Er was, na aankomst der Europeesche tijdingen, sprake, dat de gouvernements-wissels op het ministerie van Koloniën in Nederland in miscrediet waren gekomen, uit vrees voor de politieke verwikkelingen, ook hier te lande. Intusschen hebben later alle huizen besloten de aangevraagde wissels in ontvangst te nemen en zulks wel ter somma van *f* 2,500,000. Er was sprake, dat eene Nederlandsche gouvernements-stoomboot naar Bombay zoude stevenen, om aldaar de halfmaandelijksche mail met tijdingen uit Europa van half maart af te wachten.

Bijna alle transactiën in producten zoowel als invoer-artikelen bleven gestremd. (*N. R. C.*)

Jongste nieuwstijdingen.

ARNHEM, *30 juni.*

De regering heeft zich in Frankrijk gereorganiseerd in den persoon van den generaal *Cavaignac*: De Nationale Vergadering heeft hem gisteren eene nieuwe volmagt opgedragen. De generaal neemt den titel aan van *President van den raad van ministers*; hij stelt het ministerie naar goedvinden zamen. Gisteren avond circuleerde er reeds eene ministerlijst in Parijs. Eene bijzonderheid is ons bij deze lijst in het oog gevallen, dat men zich zooveel mogelijk onthouden heeft toevlugt te nemen tot oud-afgevaardigden. De Nationale Vergadering bezit in de oud-afgevaardigden mannen, die kennis van zaken hebben, ervarene staatkundigen; men behandelt hen als verdachten.

Generaal *Cavaignac* vertegenwoordigt een militair gezag, dat steunt op de republikeinsche partij van den *National*. De 24ste februari kwam tot stand door de vereenigde krachten van den *National* en de *Réforme*. De 24ste juni is tot stand gekomen ter gunste van den *National* tegen de *Réforme*. De partij van den *National* staat thans geïsoleerd tusschen twee groote partijen. Wij dachten dat hij steun zou zoeken bij de eene op het oogenblik waarop hij brak met de andere. Zoo moest hij doen. Hij schijnt zich sterk genoeg te gelooven in gelijker tijd de reactie en de regeringloosheid te bestrijden.

Het decreet tot deportatie van de opstandelingen, die door de krijgsraden zullen veroordeeld worden, is met bijna algemeene stemmen door de Nationale Vergadering aangenomen. Men verzekert nog steeds dat de opstand was aangestookt door het goud eener partij. Maar wij zien hiervan nergens eenig bewijs; en men zal moeten erkennen, dat men met goud alleen niet zulk eene verbittering doet ontstaan.

Parijs is nog steeds in staat van beleg. Een groot aantal dagbladen mag nog steeds niet verschijnen.

De volgende ministerlijst schijnt als officieel te kunnen worden aangemerkt: Hoofd van het uitvoerend gezag, President van den raad, generaal *Cavaignac*; minister van Binnenlandsche Zaken, *Sénard*; Finantiën, *Goudchaux*; Oorlog, *Lamoricière*; Marine, *Verronhac-St.-Maur* of *Lacrosse*, oud-afgevaardigde; Koophandel, *Tourret* (de l'Allier); Openbare Werken, *Récurt* of *Jules Favre*; Openbaar Onderwijs, *Carnot*. De heeren *Bastide* en *Bethmont* blijven de portefeuilles van Buitenlandsche Zaken en van Justitie behouden. De generaal *Changarnier* wordt bevelhebber der nationale garde van Parijs. De heer *Dufaure* zal waarschijnlijk den heer *Sénard* als voorzitter der Nationale Vergadering opvolgen. De generaal *Bedeau* zou gouverneur van Parijs worden.

De aartsbisschop van Parijs is aan zijne wonde overleden.

ZINSTORENDE DRUKFOUT.

In het nommer onzer courant van gisteren is eene grove drukfout ingeslopen. Wij hebben daar namelijk vermeld dat het *Bijblad* berigtte, dat de heeren LUZAC en DE KEMPENAER aan de Staten hunner provinciën hadden geschreven, dat zij zich gaan eene *herziening* zouden onderwerpen." Dit is een erg abuis. De heeren LUZAC en DE KEMPENAER willen niet *herzien* maar *herkozen* worden. Hieraan zullen zij zich. . . . . . »onderwerpen," omdat de aanstaande grondwet wil, dat men tegelijk aan den ministertafel en op de banken der vertegenwoordigers zitte.

Volgens de laatste berigten uit 's Gravenhage (zie boven) treedt de heer LUZAC voor goed van het politiek tooneel af. De heer DE KEMPENAER zal zich dus alleen aan het noodlot moeten »onderwerpen," van uit twee ruiven te eten.

Advertentiën.

Getrouwd: *H. J. HAGEMAN*,
ARNHEM, en
den 28sten Junij *T. M. J. DERCKSON*.
1848.

Algemeene en bijzondere kennisgeving.

Voor het LANDGOED *HET GUMMELINK*, en de *BOUWMANSPLAATS*, *DE HIETKAMP*, gelegen onder *Brummen*, bij aanplakbiljetten in het breede omschreven, is op den 20sten Junij jl., bij eerste veiling met de verhoogingen geboden, te weten:

Voor het 1ste perceel *f* 4500, het 2de perceel *f* 1400, het 3de perceel *f* 600, het 4de perceel *f* 715, het 5de perceel *f* 352, het 6de perceel *f* 1700.15, het 7de perceel *f* 595, het 8ste perceel *f* 1360, het 9de perceel *f* 3277, het 10de perceel *f* 2200, het 11de perceel *f* 2205, het 12de perceel *f* 2300, het 13de perceel *f* 40, het 14de perceel *f* 325, het 15de perceel *f* 250, het 16de perceel *f* 1775, het 17de perceel 1500, het 18de perceel *f* 2000, het 19de perceel *f* 2432, het 20ste perceel *f* 100.

Voor de massa der perceelen 1, 2, 12, 15 en 17, *f* 9950; de massa der perceelen 5, 6 en 7, *f* 2645; de massa der perceelen 13 en 14, *f* 450; terwijl van de massa's der perceelen 8 en 9, van 16, 18 en 19 en van 1 tot 7, 10, 11, 12, 15 en 17, door niemand zijn ingezet.

De 2de veiling of toeslag zal plaats hebben den 4den Julij eerstkomende; aan het Logement *de Kroon*, in het Dorp *Brummen*, des voormiddags ten 10 ure.

Nadere informatiën zijn te bekomen ten Kantore van den Notaris *VAN ITTERSUM*. — *Brieven franco.*

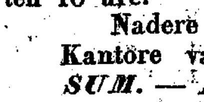

De Notaris *KOLFSCHOTEN*, te *Arnhem*, zal, op Maandagen den 10den en 24sten Julij 1848, telkens des namiddags om 5 uur, ten huize van den Kastelein *A. MUISWINKEL*, aan de Witte Poort te *Oosterbeek*, doen inzetten en finaal verkoopen:

Eene HOFSTEDE, bestaande in *twee* HUIZEN, ingerigt tot *drie* WONINGEN, benevens WELWATER-PUT, BOOMGAARD en BOUWLAND, groot 68 Roeden, gelegen op een der schoonste punten van het Dorp *Oosterbeek*, aan den *Paaschberg*, bij den *Oorsprong*, tusschen de *Hemelsche-* en *Pietersberg*, hebbende de fraaiste uitzigten op de Rivier de *Rijn*, de *Betuwe* en *Cleefsche gebergten*, door deszelfs heerlijke ligging allezins geschikt, tot het aanleggen van een BUITENTJE.

Om aanwijzing vervoege men zich bij den Mr. Smid TE BOEKHORST, te *Oosterbeek*, en om nadere informatiën betrekkelijk de verkoops-voorwaarden ten Kantore van voormelden Notaris te *Arnhem*.

Verkoop van Vaste Goederen.

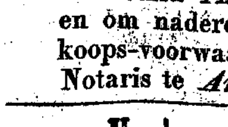

Ten overstaan van den Notaris *B. F. LULOFS*, te *Zutphen*, zullen in *het Nederlandsche Koffijhuis* aldaar op Maandag den 3den Julij 1848 bij inzet geveild, en 14 dagen later, zijnde den 17den dier maand, telkens des namiddags om *drie* uur) finaal verkocht worden:

1o. Een HUIS en ERF met TUIN binnen *Zutphen*, onmiddellijk bij de Marschpoort, Wijk B, No. 75, bewoond door de Gebroeders DE LEEUW.

2o. Een HUIS en ERF in de Kommersteeg aldaar, Wijk E., No. 69, bewoond door *H. D. VISSER*.

3o. Een HUISJE en ERF aan den opgang van den Wal naar den Windmolen bij de Marschpoort aldaar, Wijk B., No. 62, bewoond door *A. VERMAN*.

4o. Een TUINJE met TUINHUISJE op dien den Wal, in huur bij *TH. PELGRUM*.

5o. Een HUISJE en ERF in de Dieserstraat, gezegr. stede, Wijk A; No. 281, bewoond door *HOGENKAMP*.

6o. Een stuk HOFLAND *den Lagen* B, genaamd, in de Voorhoven, aan den Kanonsdijk, in gebruik bij *W. EVERS*.

7o. Een HUIS en HOF in de Achterhoven, der *Brummen*, bij *Zutphen*, in huur bij *D. WAGENVOORT*.

8o. Een DITO en DITO aldaar, in huur bij *NEKKERS*.

En eindelijk zullen, doch alléén op voorzegden Julij, nog geveild en verkocht worden:

Twee ZITPLAATSEN in de Broederen Kerk, *Zutphen*, en wel de Nos. 1 en 2 van de Bank L ter Q.

Nadere informatiën zijn te bekomen ten Kantore van voornoemden Notaris. — *Brieven franco.*

VERKOOP van INBOEDEL.

Te *Doesborgh*, in de Koepoortstraat, Wijk A, No. 21, zal den 17den Julij 1848, des voormiddags om 11 uur en volgende dagen, in het openbaar worden verkocht:

Een completen, welonderhouden INBOEDEL, fijn TAFEL- en BEDLINNEN, BEDDEN EN TOEBEHOOREN, LEDIKANTEN, SPIEGELS, SCHILDERIJEN en andere MEUBELEN, *twee* moderne zilveren THEESERVIEZEN, LEPELS, VORKEN en verder ZILVERWERK. — Eene aanzienlijke verzameling van blaauwe en andere PORSELEINEN in de fijnste soorten, *Chineesch* VERLAKT en hetgeen verder zal worden gepresenteerd; alles nagelaten door wijlen Mevrouw de Wed. *GLASHORST*, geboren *WOLTERBEEK*.

De goederen zijn te zien den 14den en 15den te voren, van des voormiddags 10 tot 3 ure.

Bij toeval te Huur:

Een net HUIS en TUIN, op den Buitensingel te *Arnhem*. — Te bevragen per *franco briefjes*, onder der Letter B, bij den Uitgever dezer.

† † † De ondergeteekenden *DE JONG & COMP.*, Directeuren der Onderlinge Brandwaarborg-Maatschappij, gevestigd te *Amsterdam*, brengen ter algemeene kennis, dat na het overlijden van den Heer *G. H. MOLL*, als Correspondent voor *Arnhem* en omstreken is opgevolgd, de Heer Mr. *G. EVERTS*, woonachtig aldaar in de Koningstraat, bij wien belanghebbenden zich voortaan ter zake van bovengenoemde Maatschappij verzocht worden te vervoegen.

Amsterdam, den 28sten Junij 1848.

(get.) *DE JONG & COMP.*

† † † De Ondergeteekende maakt het Geëerde Publiek bekend dat bij hem verkrijgbaar zijn alle Soorten van VENSTERGLAS, tegen zeer lage prijzen, alsmede alle soorten *Fransche* SPIEGELS, gefoelied en ongefoelied SPIEGELGLAS en fijne VERGULDE LIJSTEN.

JN. DE BRUIJN,
Fabrijkant in Spiegels en Lijsten,
Ketelstraat te *Arnhem*.

Rijn-Stoomboot-vaart.

KEULSCHE-MAATSCHAPPIJ.

DAGELIJKSCHE DIENST

Van Arnhem direct naar Keulen, Mainz, Mannheim en tusschen gelegene plaatsen.

Vertrek van Arnhem, des morgens ten 6 ure, om nog denzelfden avond te *Keulen* aan te komen.

Nadere inlichtingen zijn te bekomen bij den Ondergeteekende te *Arnhem*, bij de Factorij van den Nederlandschen Rijn-Spoorweg te *Amsterdam*, en, door geheel het Rijk, aan de Kantoren van de Algemeene Expeditie-Maatschappij (*C. VAN DER HORST*) met welker Diligence-Diensten deze Vaart in onmiddellijk verband staat.

H. BUDDE GJzn.

Waterhoogte te Arnhem.

Den 30 Juni 1 El 9 Palm 0 Duim; gew. 0 D. ger. 6 D.

Te Arnhem, bij G. J. THIEME, Boekdrukker.

A°. 1848. ZATURDAG, 1 JULIJ. N°

HAAGSCHE BERIGTEN.

BIJBLAD TOT DE ARNHEMSCHE COURANT.

Bezuiniging.

Vóór alles Grondwetsherziening. Maar er is nog iets daar het land groote, zeer groote behoefte aan heeft en dat naar de herziening *niet* behoeft te wachten. — Bezuiniging!

Er is daarom in der tijd ook aangedrongen op het niet vervullen van den presidents-zetel in het Hof van Gelderland, zoo min als van andere opengevallen raadsheersplaatsen. Een aandrang, die toen velen mishaagde en niet overeenkwam met de voornemens der regering; die toen als alweder een blijk van die nooit ophoudende oppositie werd uitgekreten.

Het verkeerd geplaatst medelijden met een man, die men eene vast verzekerde plaats had zien verlaten, om naar eene veel hoogere, maar wankelbare, te klimmen, en spoedig daarna beiden kwijt was, is echter gesleten. Bedaard inzien uit het oogpunt, niet van het belang van éénen, maar van allen, niet van eenen buitendien nog goed bezoldigden, maar ook van de armen in den lande, is in de plaats getreden. En wat onze oppositie was, is thans voordragt der regering om tot eene wet te verheffen. Een ontwerp, dat nu bij diegenen slechts tegenspraak zal vinden, wat het beginsel betreft, die, met miskenning van het rijks belang, uit provinciaal belang alles zullen tegenwerken, wat naar verlies van een eigen provinciaal hof heen kan leiden. Maar allen, die, even als wij, zoovele hovenniet slechts eene nuttelooze, maar én kostbare én bovendien schadelijke weelde achten, zullen in beginsel met de voordragt instemmen; want eensdeels leidt het thans reeds tot eene dadelijke bezuiniging van zeker meer dan *f* 10.000 's jaars en kan nog meer doen besparen, terwijl anderdeels het een goede weg is, om op de zachtste wijze tot afschaffing van zoo vele raadsheerlijke ambten te geraken. Alleen zijn wij met het voorgestelde middel niet eens. Want het is in ons oog èn in het nadeel van de wijze waarop ten criminele regt zal worden gesproken, èn het zet een onnoodige grens aan het tweeledige doel dat beoogd wordt. Immers indien nu het aantal leden in een hof vermindert beneden dat in het wetsontwerp gesteld, zal men nieuwe raadsheeren *moeten* benoemen. Dus, bij het openvallen eener plaats, in allerijl de Provinciale Staten buitengewoon moeten bij een roepen tot het vormen eener voordragt, en een nieuw persoon, die nu geenerlei aanspraak nog heeft, moeten nemen uit de betrekking, welke hij thans bekleedt, om weder door een ander vervangen te worden, en alzoo een bezwaar doen voortduren, dat reeds van zelf was weggevallen. Door regtspraak toe te laten van een lid van het Hof met plaatsvervangers, ware die grens niet gezet; overgang ware nog ligter geworden, en bezuiniging had een hooger bedrag kunnen bereiken.

Waarom echter nu een lid benoemd in het Hoog Militair Geregtshof? Of zal dat maar gelaten worden zoo als het is?

Maar dit is niet het eenige punt, waar inmiddels «eenvoudigheid en zuinigheid» kunnen worden aangebragt, de «*grondstellingen* van het beheer», dat noodzakelijk moet worden voorbereid. Van dat zekere «*enten* van zoodanig beheer op de behoeften «der natie» heeft het land echter nog te weinig gezien in de drie maanden, dat de meerderheid van het ministerie *Schimmelpenninck* aan het hoofd is, dan dat het kan gelooven, dat werkelijk vóór meer dan drie maanden eene hervormings-periode zou zijn aangevangen.

Vooral heeft men het oog op 's Rijks vertegenwoordigers buitenslands. Daarop kan *meer* dan *f* 10.000, *meer* dan eene halve ton worden uitgezuinigd. Die bezuiniging behoeft naar geene grondwets-herziening te wachten. Daarin had bij ons het voorbeeld kunnen zijn gegeven; en echter laat men zich door België weder vooruitstreven. Zijn de Belgen zoo buitengewoon vlug, of zijn onze ministers zoo buitengewoon langzaam? —

Waarlijk het voorbeeld van België is beschamend. Daar zijn de vorige kamers ontbonden; de kieswetten veranderd; de verkiezingen afgeloopen; en de nieuwe Kamers reeds bijeen en geopend, te midden van nog andere gevaren dan bij ons! — Bij ons! die in diezelfde drie maanden naauw tijd genoeg hadden om een doorwerkt herzieningsvoorstel na te zien en daarvan de hoofdstukken tot even zoovele wetsontwerpen te maken; om te berekenen hoe groot wel de sprong zou zijn, als te gelijk met geeseling en brandmerk ook nog pronkstelling wierd afgeschaft, bij het reeds bestaan eener wet die, met uitzondering der doodstraf, *alle* schavotstraf verbiedt; om vast te stellen, dat te Zutphen een pakhuis mag worden vergroot, en dat wij nu reeds nieuwen haring mogen eten. En dat alles in nog geene drie maanden!!

«Het cijfer voor buitenlandsche zaken kan en moet niet onaanzienlijk worden verminderd,» waren de woorden van den minister van justitie, in het begin van Mei. Waarom heeft men alleen het uitspreken van den regel, en in de twee maanden, die sedert bijkans verloopen zijn, nog niets van de toepassing vernomen? — Maar van waar het personeel? Wij antwoorden met eene andere vraag; zou eene natie van drie millioenen zielen zoo arm zijn, dat zij geen nieuw personeel zou kunnen leveren? Wij gelooven het niet. — Maar heb kracht, en gij zult krachtigen, heb onafhankelijkheid en helder inzigt, en gij zult nog onafhankelijken en kundigen genoeg vinden. Daaraan kent men de echte bestuurders der volken, dat zij juiste keuze van menschen weten te doen.

En die nu met de oude riemen begeeren voort te roeijen, en geene nieuwe kiezen?. . . . .

Kerkeraads-petitiën.

Art. 161 der Grondwet verbiedt petitiën van wettiglijk erkende ligchamen, die niet loopen over «onderwerpen tot derzelver *bepaalde* werkzaamheden behoorende.»

Behoort de herziening der Grondwet in het algemeen tot de onderwerpen der *bepaalde* werkzaamheden van kerkeraden, classikale besturen, synodale commissie, of dergelijken.

Zijn petities van zoodanigen, waarin over de *algemeene grondslagen* van het ontwerp van herziening gehandeld wordt, *bevoegdelijk* gerigt aan de Tweede Kamer? Zijn de zoodanigen geroepen om als het ware protest aan te teekenen tegen hetgene over de stem der natie ten opzigte dier algemeene grondslagen gezegd was door het ministerie? Zijn zij bevoegd te handelen over het *regt van vereeniging*, over *vrijheid van onderwijs?*

Mag de Kamer zoodanige petities dan aannemen; of behoort zij daarop over te gaan tot de orde van den dag?

De Kamer zie toe!

TWEEDE KAMER DER STATEN-GENERAAL.

Zitting van Donderdag, den 29 Junij 1848.

Is ingekomen de volgende missive van den heer Mr. *L. C. Luzac:*

EDEL MOGENDE HEEREN!

Na eene herhaalde poging, om mijne gezondheid in zoo verre te verbeteren, dat zij mij weder in staat zou stellen, de verpligtingen aan het lidmaatschap van de Tweede Kamer der Staten-Generaal verbonden, op zoodanige wijs en met dien ijver te vervullen als dit behoort te geschieden, acht ik mij door de onvoldoende uitkomst, en vooral in de tegenwoordige omstandigheden, genoodzaakt, tot een vast besluit te komen en, door pligtbesef gedrongen, van eene betrekking af te zien, tot welke het vertrouwen der provinciale staten mij herhaaldelijk opriep, en die ik vele jaren met het meeste genoegen bekleedde.

Ik vertrouw, dat ik bij U Edel Mog. weinige woorden zal behoeven te bezigen, om U Edel Mog. te overtuigen, dat mij dit besluit zeer veel heeft gekost, en het mij eene diepe smart is, van U Edel Mog. te moeten scheiden, vooral op een oogenblik, nu zoo hoogst gewigtige belangen aan de beraadslagingen van U Edel Mog. zijn onderworpen. Ik voeg hier den opregten wensch bij, dat zij het heil van het dierbaar Vaderland zullen bevorderen, en de banden meer en meer toehalen, welke de Koning en geheel Zijn Huis aan Nederlands Volk verbinden.

Ik verzoek U Edel Mog., van mijn besluit kennis te nemen, en uwen ontslagen ambtgenoot met dezelfde gevoelens te blijven vereeren, die hij zoo lang en in zoo ruime mate tot zijn groot genoegen, van U Edel Mog. mogt ondervinden.

Met den meesten eerbied heb ik de eer mij te noemen,

Uwer Edel Mog. Dw. Dienaar,

OEGSTGEEST, 28 Junij 1848. (*get.*) L. C. LUZAC.

Wordt, ingevolge art. 114 van het reglement van orde der Kamer, besloten, van dit ontslag kennis te geven aan Z. Exc. den minister van binnenlandsche zaken. De heer *Luzac* lid der huishoudelijke commissie van de Kamer zijnde, [illegible] tevens besloten, morgen over te gaan tot de verkiezing [illegible] lid dier commissie, ter zijner vervanging.

De commissie, in wier handen gesteld zijn de staten der Overzeesche Bezittingen, over 1847 en 1848, brengt, bij monde van den heer *Hoffman*, verslag uit. — Drukken en ronddeelen, terwijl der commissie dank wordt gezegd voor de door haar volbragte taak.

De commissie voor de verzoekschriften brengt, bij monde van de heeren *van Heemstra*, *Storm van 's Gravesande* en *Nap*, rapport uit op een aantal in hare handen gestelde adressen, betrekkelijk de herziening der Grondwet, welke alle ter inzage der leden ter griffie zullen worden nedergelegd.

De vergadering wordt daarna gescheiden.

Zitting van Vrijdag, den 30 Junij 1848.

Voorlezing van een Koninklijk besluit, waarbij de heer *L. C. Luzac* ontheven wordt van den eed, als lid der Kamer afgelegd. — Aangenomen voor kennisgeving.

Ingekomen eene missive van den heer *L. Beerenbroek*, die zich, uit hoofde van andere ambtsbetrekkingen, verpligt ziet, zijn ontslag als lid der Kamer te nemen. — Daarvan zal worden kennis gegeven aan den minister van Binnenlandsche Zaken.

Tot lid der huishoudelijke commissie, in plaats van het afgetreden lid, den heer *Luzac*, wordt gekozen Jhr. Mr. *Gevers van Endegeest*, en wel met 33 van de 46 stemmen.

De commissie tot de verzoekschriften heeft weder vele rapporten uitgebragt.

Binnenlandsche berigten.

's Gravenhage, den 28 Junij.

Z. M. heeft dezer dagen aan Mr. *F. Bloemarts*, op zijn verzoek, ontslag verleend als substituut-officier bij de Arrond. Regtb. te Roermond.

— Eergisteren avond is de raad van ministers van 7 tot half 12 ure vergaderd geweest.

— De afdeelingen van de Tweede Kamer der Staten-Generaal zetten het onderzoek over de ontwerpen van wet, strekkende tot herziening der Grondwet, dagelijks voort. Ook heden morgen hebben zij zich daarmede bezig gehouden.

— Des avonds komt de commissie van rapporteurs van de Tweede Kamer, over de ontwerpen nopens de Grondwet, bijeen, tot het opmaken van haar verslag over dat gewigtige onderwerp.

— Men verneemt, dat de heer *Scheers van Harencarspel*, wiens zitting-tijd, als lid van de Tweede Kamer der Staten-Generaal, in October aanstaande eindigt, de Staten van Gelderland verzoeken zal bij het doen der keuze niet in aanmerking te komen.

— Tot de geruchten van den dag behoort, dat de heer *Luzac*, ten gevolge zijner voortdurende ongesteldheid, zich ook verpligt heeft gezien, zijn ontslag te nemen als tijdelijk minister voor de Hervormde kerk, en dat hem dat ontslag tegen den 1 Julij aanstaande zou worden verleend. Men voegt er bij, dat de betrekking van hoofd van dat departement, voorloopig niet vervuld en aan een ander tijdelijk minister zou worden opgedragen.

— Uit 's Bosch schrijft men het volgende: «Naar men uit goede bronnen verneemt, zal er dezer dagen andermaal eene commissie van hier naar 's Gravenhage vertrekken, *niet* om aldaar, gelijk vroeger, de belangen der landeigenaren en belanghebbenden bij de schadeloosstelling voor geïnundeerde landerijen, gelegen onder 's Hertogenbosch, Rosmalen en Cromvoirt, over de jaren 1830—1839, voor te dragen en te behartigen, maar om langs den legalen weg het gouvernement *en demeure* te stellen, en om deswege een proces aanhangig te maken.»

Buitenlandsche berigten.

Frankrijk. — De berigten uit Parijs, van woensdag 28 Junij, houden in, dat de generaal *Cavaignac* dien dag de buitengewone magt, waarmede hij bekleed was geworden, had nedergelegd; de vergadering heeft hem toen, met algemeene toejuiching, aan het hoofd van het uitvoerend bewind geplaatst, en met de vorming van een ministerie belast.

De staat van beleg is voorloopig behouden.

De vergadering heeft een besluit genomen, waarbij de dankbaarheid der hoofdstad aan den aartsbisschop van Parijs en hare diepe smart over zijn heldhaftig uiteinde wordt aan den dag gelegd.

De generaal *Cavaignac* heeft een ministerie zamengesteld, bestaande uit de volgende leden:

Buitenlandsche zaken, *Bastide*. Finantien, *Goudchaux*. Binnenlandsche zaken, *Sénard*. Justitie, *Bethmont*. Oorlog, *Lamoricière*. Handel, *Thouret de l'Allier*. Marine, *Verninhoc St. Maur*. Openbare werken, *Carnot*.

Generaal *Changarnier* is tot opperbevelhebber van de nationale garde benoemd.

Men denkt, dat de heer *Dufaure*, in plaats van den heer *Sénard*, tot president van de vergadering zal worden benoemd.

De beurs is den 28 geopend, doch bleef nog genoegzaam verlaten.

Er heeft dien dag eene wapenschouwing van 30,000 man buitensteedsche nationale garden, op het plein der Concorde, plaats gehad.

De nationale vergadering heeft eenstemmig de volgende proclamatie aan de Franschen gerigt:

«De regeringloosheid is overwonnen, Parijs is onder de wapenen en het regt zal zijn loop hebben.

Hulde aan den moed en de vaderlandsliefde van de nationale garde van Parijs en der departementen!

Hulde aan ons dapper en roemvol leger, aan onze jeugdige en onverschrokken mobile garde!

Aan onze scholen, aan de republikeinsche garde en aan zoo vele edelaardige vrijwilligers, die zich in de verdediging van orde en vrijheid onderscheiden hebben!

Allen, met verachting van hun leven en eenen bovenmenschelijken moed, hebben van barricade tot barricade die onzinnigen teruggeworpen; en tot in hunne laatste schuilhoeken vervolgd hen, die, beginselloos, zonder eenige ware leus, zich slechts schenen gewapend te hebben, om te rooven en te moorden.

Huisgezinnen, instellingen, vrijheid, vaderland, het al zou op het spel gezet worden, en onder de slagen van die nieuwe barbaren, werd de beschaving van de negentiende eeuw met volslagen ondergang bedreigd.

Maar neen, de beschaving kan niet ondergaan. Neen, de republiek, gewrocht Godes, levende wet der menschheid, zal niet vergaan.

Wij zweren het, bij gansch Frankrijk, dat met afschuw die woeste leerstellingen verwerpt, waarin de band des gezins slechts een naam, de eigendom louter diefstal heet. (*Zeer wel, zeer wel!*)

Wij zweren het, bij het bloed van zoo vele edele mannen, die door het broeder-moordend lood zijn neergeveld.

Alle vijanden van de republiek hadden tegen haar zaâmgespannen; in een' vreesselijken, wanhopenden aanslag tegen haar gewaagd; zij zijn verwonnen, en voortaan, kan geen hunner het meer wagen ons in die bloedige worstelingen te dompelen.

De verheven geestdrift, die, van alle zijden van Frankrijk, duizende burgers-krijgers naar Parijs doet stroomen, geestdrift die ons allen met het innigste gevoel vervult, zegt zij ons niet genoeg, dat bij een algemeen en regtstreeksch stemregt, de grootste misdaad die is, om zich tegen 's volks gezag aan te kanten, en zijn de besluiten der nationale vergadering niet dáár, om ook ellendige lasteringen te wederspreken, om te verkondigen dat er in onze republiek geen klassen, geen voorregten meer mogelijk zijn, dat de arbeidslieden onze broeders zijn, dat hun belang ons altijd het heiligste is geweest, en dat wij, na met geestkracht de orde hersteld en eene strenge regtspleging verzekerd te hebben, dat wij onze armen uitbreiden, onze harten openen voor al wat arbeidt, voor al wat lijdt, zoo als wij.

Franschen, vereenigen we ons in de heilige liefde voor het vaderland, wisschen wij de laatste sporen van onze burgertwisten uit, handhaven wij krachtig alle' veroveringen der vrijheid en der volksmagt; dat niets ons van de beginselen onzer omwenteling doe afwijken; maar vergeten wij niet, dat de maatschappij moet geleid worden, dat vrijheid en broederschap slechts bij vrede en eendragt kunnen bloeijen, en dat de vrijheid de orde behoeft, om zich vast te gronden en zich voor hare eigen uitsporigheid te behoeden.

Zóó zullen wij onze jeugdige republiek bevestigen, haar voor immer grootscher en bloeijender toekomst zien ingaan, terwijl zij aan de beproevingen zelve, welke zij doorgeworsteld heeft, eene nieuwe kracht en nieuwe waarborgen van duur zal ontleenen.»

De bedaarde lieden hopen dat deze taal, waarin voor het eerst weder een ernstig woord ten voordeele van orde gehoord wordt, Frankrijk, neen Europa zal geruststellen.

Men verzekert, dat sommige gevangenen verklaard hebben, dat zij belangrijke inlichtingen hebben te geven.

Onder degenen, die nader gevangen zijn genomen, behooren *Napoleon Lebon* en *Kersausie*, die als voorname leiders bij het oproer worden genoemd.

Vele gekwetsten van de troepen overlijden, omdat men de kogels gepunt en door arsenicum gehaald heeft.

Vrijdag zal de groote lijkstoet plaats hebben; op het plein der Concorde zal een groot lijk-altaar worden opgerigt.

Den generaal *Bedeau* is de dij afgezet. De wonde van generaal *Duvivier* is ook ernstiger dan men gedacht had.

Verscheiden hoofden der opstandelingen, schrijvers van opruijende blaadjes uit den laatsten tijd, zijn aan hunne wonden gestorven, als *Bourdon*, schrijver van de *Faubourien*, voorts de schrijver van de *Republique Rouge*, het *Journal de la Canaille*, de *Père Duchène* enz.

Men rekent de schade, door de vreesselijke ramp van de laatste dagen veroorzaakt, wel op veertig millioen.

— Wij ontvangen van eene geachte zijde het navolgende particulier schrijven uit Parijs:

«*Dingsdag, half* 2 *ure namiddag.*

Thans is alles stil bij ons. Wij hebben de overhand behouden en wenschen, dat zulks zoo voortduren zal. Ik geloof echter niet, dat alles geheel gedaan is, uit hoofde er vele van die «gruwelheeren» ontsnapt zijn. God geef, ik moge mij bedriegen.

Ik heb mij niet bedrogen toen mijne laatste regelen u te kennen gaven, dat de bataille in de Faubourg St. Antoine begon, daar wij zulks aan het gebulder van het geschut konden bespeuren. Men heeft daar als parlementair gezonden, eer men de bataille begon, den aartsbisschop van Parijs, om die heeren aan te moedigen zich gewillig over te geven. Zulks heeft niet gebaat en die brave man is doodelijk gekwetst en op het oogenblik, zoo ik verneme, overleden. Alstoen heeft de brave generaal *Lamoricière* en *Cavaignac* de gloeijende bommen geworpen, om den boel in den brand te schieten en na eene geweldige bataille, hebben die lieve heeren zich overgegeven. Ofschoon dat het gerucht' ons ter ooren kwam, dat gisteren avond ten 7 ure alles over was, heeft zulks niet weggenomen, dat alle de gardes nationaux nog den nacht onder de wapenen gepasseerd hebben, alle de troepen op de boulevards hebben gebivouacqueerd: infanterie, kavallerie, artillerie met hunne stukken, bagage-wagens met kruid en kogels, garde nationaux te paard, de pompiers of spuitgasten enz. Heden morgen zag men die arme menschen op straat op een bosje strooi slapen, afgemat van fatigue, het was om te weenen.

Van die gruweldaden is nooit een voorbeeld geweest; men kan het vergelijken met den vreesselijken St. Bartholomeus-nacht. Om u een voorbeeld te geven: In de Faubourg du Temple hebben zij spuiten gevuld met kokende olie, andere met sterk water, om te spuiten op de garde nationale en de troepen; vele marketentsters, die brandewijn met vergif verkochten, en verscheiden gardes nationaux en troepen hebben vergeven; het is onmogelijk alles verder te schrijven.

Ten vijf ure heden morgen hebben wij een korperaal van de garde mobile, thans genoemd «*Helsche jonge Parijsenaars*,» bij ons boven genomen en hem onthaald; sedert donderdag avond had hij niet geslapen; hij kon wel drinken, maar het eten was hem onmogelijk. Men heeft alleen aan die jonge lieden het behoud van het leven en de eigendommen der inwoners van Parijs te danken, daar de opschriften der vaandels van de woeste oproerlingen waren: *Viol, Incendie, Pillage.*

Enfin, wij hebben de overhand, en de oproermakers zijn meest gevangen of doodgeschoten; het is niet zonder groot gevaar geweest. Aanmerkelijk zijn de verliezen die geleden zijn, maar het zou eene europesche ramp geweest zijn, indien wij het onderspit hadden moeten delven. Dat volkje was tot alles in staat geweest. Die barbaren! hoe hebben zij de troepen behandeld, die zij gevangen genomen hebben! Wij zijn nu gelukkig geweest. De Hemel geve, dat het maar van langen duur moge zijn! Al de winkels zijn nog gesloten, de circulatie op straat wordt allengs gemakkelijker; nog elk oogenblik komen er troepen en nationale gardes van elders aan; nog elk oogenblik worden er gevangenen naar de prisons gebragt.»

— De *Times* behelst een belangrijk overzigt over den bloedigen strijd in Frankrijks hoofdstad en eene beschouwing van den toestand van dat rijk, aldus luidende:

«De strijd, welke vier gansche dagen in de hoofdstad van Frankrijk gewoed heeft, is thans ten einde. De oproerlingen, die door het voortdurend schieten uit grof geschut uit hunne sterke stellingen zijn gedreven, en omsingeld werden door talrijke krijgsbenden, gewapende burgers uit de stad en omstreken, zijn buiten de muren geworpen; duizenden zijn gebleven op de barricades en in de huizen, die door de republikeinsche generaals in puin zijn geschoten; aan beide zijden is de worsteling met eene ongeloofelijke woede gevoerd; de stad is letterlijk met lijken en stervenden bezaaid; zoo schrikkelijk een gevecht, zoo ontzettende moord is nog nooit in burgerkrijg of parijsche woelingen gezien. De vier maanden, welke sedert de omwenteling van Februarij zijn verloopen, moeten noodwendig door de woelzieke partij in ijverige voorbereiding zijn doorgebragt, om tot zulk een beslissenden strijd te komen. De wapenen, welke in zoo groote menigte zijn gevonden en met zoo doodelijk gevolg aangewend, zijn ongetwijfeld in de handen van 't gemeen gesteld door de hevige omwending, welke het jongste stamhuis heeft ter nedergeveld, en door de schuldige medepligtigheid van diegenen, die zich bij die gelegenheid met de partij verbonden hebben, welke zij hadden bestreden en ten onder gebragt. Als men nu duidelijk deze groote ramp overziet, welke de behoefte en de woede van de arbeidende klasse onvermijdbaar maakte, en welke hunne alles opzettende leiders en herschenschimmen najagende raadgevers tot hun eigen belang poogden te doen uitloopen, zoo deed het gewezen uitvoerend bewind van den eersten dag tot den laatsten, niets, volstrekt *niets*, om dat vreesselijk gevaar het hoofd te bieden. Sommige leden van dat bewind waanden, dat zij door liefkozende woorden dat onverzoenbare, stugge Parijsche gepeupel tot bedaren zouden kunnen brengen; maar het is doover en giftiger dan de adder; andere leden hadden zich aan eene partij als verkocht, die zij noch durfden bedwingen, noch erkennen, en bedrogen door hunne werkeloosheid het volk, dat zij beweerd hadden te zullen regeren. De tijd is echter nog niet gekomen, om hierin dieper te treden, en men heeft algemeen geen bijzondere staatkundige kleur aan dien uitgestrekten opstand gegeven, welke later zoo noodlottig voor zijne aanleggers moet uitvallen, als die reeds voor zijne slagtoffers is geweest.

«Voor het oogenblik zullen wij ons bepalen om eenig zamengeschakeld overzigt te geven over den aard van den strijd, welke al de regelmatigheid van eene volmaakte krijgsorde had. De stad Parijs ligt, zoo als onze lezers wel weten, in de vallei van de Seine-rivier, op zoodanige wijze, dat, terwijl het middenste gedeelte der stad de eilanden en den oever van de rivier bezet, de straten regthoekig daarvan oploopen, aan beide zijden van de vallei. De hoofdzetel van het oproer was nu op den lagen grond aan de rivier gevestigd. De vleugels waren op de hoogten aan de beide zijden; het raadhuis was de meest vooruitgezette post in het front, maar al de nauwe straten en de kaden van dat gebouw tot de voorstad St.-Antoine waren in de handen der muitelingen. De aanval werd op dit punt door generaal *Duvivier* geleid; doch de toebereidselen ter verdediging waren zoo omvattend, dat, volgens het geschreven berigt van den maire van Parijs aan de nationale vergadering « het gansche district in eene «*ontzettende forteres* was herschapen, die slechts *van voet tot* «*voet kon worden bemagtigd*.»

De straten waren versperd; de vensters waren bedekt met matrassen, van waarachter een moorddadig vuur op de troepen werd onderhouden; en een bedekte weg was aangelegd, doordien men eene inwendige gemeenschap in de huizen had geopend, waardoor de belegerden krijgsvoorraad van middelen tot ontsnapping hadden. De voortgang van de belegeraars was aan die zijde dan ook zeer langzaam; en het was in den rug van die stelling, dat, Maandag namiddag, het oproer metderdaad werd aangegrepen.

Doch de krijgsbewegingen werden met even veel onverzaagdheid als beleid aan de beide vleugels gevoerd; zoodanig mogt men toch de stellingen noemen, die de muitelingen ingenomen hadden. Aan de linkerzijde van de Seine strekte de linkervleugel zich tot het Pantheon uit, door de nauwe straat van St. Jacques, welke geheel was gebarricadeerd en zelfs met kanon was versterkt.

De aanval van die stelling alleen kostte vijftien uren hevig en onafgebroken vechten, en deze was de eerste post, die de troepen hebben herwonnen. De aanval op den regtervleugel, welke zich tot het klooster St.-Lazare uitstrekte, werd door generaal *Lamoricière* geleid, die trapswijs daarin doorbrak, en wel den derden dag tot de barrières, en aldaar zijne vereeniging met de centrale divisie van generaal *Duvivier* tot stand bragt.

Uit de regelmatige schikking van de oproerlingen was hun plan duidelijk, om de troepen, door vruchteloze aanvallen op de barricades, te vermoeijen, en dan aanvallenderwijs van de twee vleugels af naar de nationale vergadering, het westeinde der stad aan te tasten, om zoodoende de regering tusschen twee vuren te plaatsen, en haar aan volslagen vernieling prijs te geven. De mate van organisatie, welke tot uitvoering van zulk een plan noodig was, over eene linie van verscheiden mijlen, en vier dagen lang volgehouden, is waarlijk onbegrijpelijk; allerlei soort van listen tot aanvoer van krijgsvoorraad werden aangewend. De vaten van melkmeisjes, de matrassen waarop gewonden lagen gespreid, en zelfs de kisten der dooden werden vervuld gevonden met kruid en kogels. Aanzienlijke sommen in goud en papier werden bij uiterlijk armoedige lieden, bij kinderen gevonden. De vrouwen van Parijs hebben een werkzaam aandeel aan dezen strijd genomen. Zij bragten bevelen en seinen door het heetste vuur henen, over. Zij voerden de gewonden weg. Eenige sneefden op de steenmassa's of vuurden uit de huizen op de krijgslieden, terwijl andere zich aan de meest verfijnde barbaarschheid schuldig maakten jegens de ongelukkige medeburgers, die gevangen geraakten. Niemand werd ten laatste meer in die woedende worsteling gespaard.

De Aartsbisschop van Parijs zelf, die in de verheven vervulling van de treurigste pligten, die een priester kan te volbrengen hebben, die verwilderde menigte tot vrede en bezinning trachtte te brengen, werd laaghartig van eene barricade ter nedergeschoten; en generaal *Negrier*, die de talrijke veldtogten van Afrika overleefd had, viel op gelijke wijze in een onderhoud met de wilden van de voorstad St. Antoine. Schrikkelijke verwarring van de geweldigste driften en gevoelens der menschelijke natuur! Eene onverschilligheid omtrent het leven, en eene dolzinnigheid, beurtelings tot heldenmoed klimmende; of tot gruwelijke misdaad zinkende! Eene volslagen ontbinding van de maatschappelijke orde en een wanhopende tegenstand tegen alle gezag; eene woeste warreling van bandelooze begeerten, schaamteloos bedrog, schreeuwende bloedgierigheid, de opening van alle fiolen van ellende, de saturnalia van eene wettelooze, naar voedsel hijgende, goddelooze menigte! Zulk eene vreesselijke en uitgestrekte vernieling in het hart van eene groote stad, door de handen harer eigen burgers, had de geschiedenis der wereld nog niet aanschouwd, en de wapens van een vreemdeling, van den bittersten vijand, zouden zich voor eeuwig geschandmerkt hebben, indien zij zulk eene zware kastijding over de stad Parijs hadden gebragt; niemand dan zij zelve kan hare ongeregtigheden straffen, zich zulk eene boetedoening opleggen.

«De strijd is dan nu over, maar wat blijft er nu te doen? Vraag liever, wat blijft er niet te doen? De eerste daad van de vergadering, na de benoeming van den generaal *Cavaignac*, was het decreet tot wegvoering van allen, die met de wapens in de hand gevat wierden, en zonder twijfel moeten er middelen bedacht worden, om de hoofdstad van de talrijke menigte, — misschien duizenden, — van de overlevenden aan dit oproer te bevrijden. Het kan de opmerking niet ontgaan, dat één gevolg van de vlugt en verspreiding van de vogelvrij-verklaarde strijders zijn zal, dat de ergste en gevaarlijkste soort daarvan, namelijk de leiders, die middel mogten hebben om te ontsnappen, naar naburige landen zullen wijken, waar op hunne revolutionnaire aanslagen natuurlijk het nauwlettendst oog zal gehouden worden. Maar de groote meerderheid van de gewezen oproerlingen moet toch te Parijs en ongestraft blijven. *Quid multis peccatur inultum est.* En ofschoon in dit oogenblik het gevaar van de worsteling allen redetwist heeft doen ophouden, toch kan men niet vergeten, dat de oorzaak zelve, die tot zulk een bloedtooneel in Parijs heeft aanleiding gegeven, door zekere partij in de vergadering wordt vertegenwoordigd. Hare staatkundige kracht is niet verloren; morgen zal zij op nieuw gevoeld worden. Want, ofschoon wij de benaming van militairen dictator voor generaal *Cavaignac* gebezigd hebben, zoo drukt zulks alleen zijne militaire betrekking uit. De vergadering, die door open en geheime partijen wordt verdeeld, en door allerlei geschreeuw afgetrokken, is tot nog toe de eenige meesteresse van Frankrijk. Hare magt is volstrekt en onverdeeld. De regering van de republiek is dus nog in handen van een ongeregeld, weifelend ligchaam. Om aan hetzelve kracht van wil en geest te geven, moet het dictatorschap onbepaald worden. Nu beweren wij, in den tegenwoordigen stand van Frankrijk, dat zich zulk eene opdragt tot een onverdeeld en onbeperkt gezag niet laat verwachten. Tot dusverre heeft zich ook nog niemand getoond, om dit te torschen, en de vergadering heeft nog alleen het vertrouwen van het algemeen. De pogingen van hare leden in deze vreesselijke omstandigheden zijn hoogelijk te prijzen geweest, maar in zulke tijden kunnen 900 menschen met de daad niets *doen*. De magts-uitoefening eischt, onder zulken drang van gebeurtenissen, de meeste concentratie; en onder de treurige teekenen, welke zich voor de fransche republiek opdoen, is niets meer bekommeringwekkend, dan juist het gemis van een bepaalden en bruikbaren vorm van het oppergezag. Dat gebrek kan zelfs de ontworpen staatsregeling niet vergoeden; want, volgens haar, zou de president geen magt hebben, het instrument van eene voortdurende vergadering van 750 leden zijn; en er zijn nog volgende omwentelingen te wachten, alvorens eene onafhankelijke regering en een waar, uit zich zelf handelend gezag hersteld kan worden, waardoor alleen de regeringloosheid kan worden gestuit.»

— Nopens den toestand der hoofdstad kan op dit oogenblik het volgende gezegd worden:

Wijk St. Antoine. Het tooneel van den strijd in de wijk, begrepen tusschen het raadhuis en de kerk St. Paul, biedt de aanblik aan eener stad, welke al de ijsselijkheden van een langdurig bombardement uitgestaan heeft. Geheele gevels van huizen zijn verdwenen. De winkels, de appartementen zijn verwoest. Nergens zijn, om zoo te zeggen, glasruiten overgebleven. Allerwege ziet men bloedige sporen. De straat Pourtour-St.-Gervais heeft veel geleden; de huizen zijn doorboord met kogels. Maar vooral van de plaats Beaudoyer, naar de straat St. Antoine gaande, vertoont zich een verschrikkelijk tooneel. De meeste huizen in die straat zijn geheel of ten deele vernield.

Toestand der overige wijken. Vele monumenten hebben geleden. Eene der mairien is verbrand: de andere hebben meer of min geleden. Het Panthéon is doorboord met kogels. Binnen dit monument is groote schade aangerigt. De kerk St. Vincent de Paule, in de wijk St. Lazare, is beschadigd. St. Méry, St. Séverin, het raadhuis en het Panthéon zijn in ambulances herschapen Het geheele plein van het Panthéon is veranderd in een kamp, bedekt met troepen van allerlei wapen, evenzeer als het plein St. Michel, Petit-Pont, de bloemmarkt, het plein voor het raadhuis, dat der Bastille, de kaaijen, de Boulevards en de Tuillerieën. Dit laatste hotel is tevens gevangenis en hospitaal. Het Louvre is mede in eene ambulance veranderd.

De berigten, uit de departementen ontvangen, luiden gunstig. Te Marseille, waar het den 23 op nieuw tot een gevecht tusschen de werklieden en de gewapende magt was gekomen, waarbij van wederzijden dooden en gekwetsten gevallen waren, was de opstand gedempt: 250 werklieden waren in hechtenis genomen.

Ook te Orléans was een oproer ontstaan, doch de rust weldra hersteld.

— De jongste tijdingen uit Martinique, van den 27 Mei, zijn geruststellend. De zwarten hadden geene verdere buitensporigheden bedreven. Naauwelijks had de tijding der onmiddellijke vrijlating der slaven zich verspreid, of de opstandelingen hadden de wapenen weggeworpen en die tegen vredespalmen verwisseld. Alles deed verwachten, dat de orde niet op nieuw gestoord zou worden.

De gouverneur van Fransch-Guyana schrijft uit Cayenne van den 10 Mei, dat de bevolking met kalmte en vertrouwen de ten uitvoerlegging der maatregelen afwacht, welke ter afschaffing der slavernij zijn aangekondigd.

Duitschland. — Den 27 Junij heeft de duitsche nationale vergadering verschillende besluiten genomen: 1°. is het voorstel tot benoeming van een voorloopig centraal bewind met een' *president*, *verworpen* met 355 tegen 371 stemmen; 2°. het voorloopig centraal bewind wordt aan een Rijksstedehouder opgedragen: — *aangenomen* met groote meerderheid; 3°. de Rijksstedehouder wordt door de nationale vergadering gekozen. — mede *aangenomen* met 403 tegen 135 stemmen; beide laatstgenoemde stemmingen zijn met grooten bijval ontvangen.

Oostenrijk. — De aartshertog *Johan* is als plaatsbekleeder des keizers uit Tyrol naar Weenen afgereisd, en aldaar aangekomen.

Pruissen. — Het nieuw kabinet is zamengesteld: De heer *v. Auerswald* is aan het hoofd daarvan, en minister van buitenlandsche zaken. De president van de nationale vergadering, de heer *Milde*, minister van handel en nijverheid. De heeren minister van financien *Hansemann* en van oorlog *v. Schreckenstein*, behouden die portefeuilles. Het programma van het nieuw ministerie is: de grondvesting van de constitutionele monarchie.

— De voorzitter van den raad, bij de volksvertegenwoordigers over de houding van Rusland ondervraagd, heeft voorloopig geantwoord, «dat voor het oogenblik Pruissen geene bezorgdheid van die zijde behoeft te koesteren.»

LAATSTE BERIGTEN.

Duitschland. — De vergadering te Frankfort heeft verder besloten, dat de rijks-stedehouder onverantwoordelijk is; en dat bij de aanvaarding van zijn bewind *de bondsdag ophoudt*. Laatstgemeld gewigtig besluit is met 510 tegen slechts 35 stemmen aangenomen en lokte luide toejuichingen uit. Den 29 zal de rijks-stedehouder worden gekozen. (Van de zijde van Pruissen wordt de ook in Nederland bekende hertog *Bernard van Saksen-Weimar* vooruitgezet.)

Pruissen. — Den 28 heeft men te Keulen een ketel-rumoer aan de woning van den gewezen minister *Camphausen* gebragt; in de stad heerschte gedurende een paar uren bezorgdheid, doch het in de wapenen komen van eenige compagnien der burgerwacht maakte daaraan spoedig een einde. Een vijftiental personen, die niet aan de opeisching om uiteen te gaan wilden gehoor geven, zijn gevangen genomen.

Oostenrijk. — De aartshertog *Jan* heeft eene proclamatie aan de Weeners gerigt, waarin hij kennis geeft dat hij, wegens de voortdurende ongesteldheid des keizers, in zijn' naam, den Rijksdag komt openen en tot zijn terugkomst in Weenen de verdere grondwettige regeringsdaden verrigten; dat het vertrouwen des keizers hem heilig is; dat hij de vrijheden en regten, aan de oostenrijksche volken gewaarborgd, met kracht en gemoedelijkheid zou handhaven; dat de tijd hoogst gewigtig en beslissend is voor Oostenrijks geluk en magt; dat een nieuwe vaste grondslag voor dien staat moet worden gelegd; dat nieuwe hulpbronnen geopend, veranderingen in de wetgeving tot stand gebragt moeten worden; dat dit groote doel slechts door algemeene en medewerking kan worden bereikt; dat hij, aartshertog, daarop rekent gelijk mede op de liefde van het oostenrijksche volk voor zijn' keizer en zijn schoone vaderland, die zal doen beseffen dat alleen in orde en rust de voorwaarden van ware vrijheid liggen opgesloten.

Het Noorden. — De berigten luiden weder iets meer vredelievend. Engeland doet het mogelijke om de partijen tot een vergelijk te brengen.

Te 's Gravenhage, bij GEBROEDERS BELINFANTE.